

ning, som det ærede Medlem Hr. Stauning citerede, den om Guldets — „nu er der Guld i Kassen“ eller „nu klinger Guldets i Kassen“ —, ogsaa er kommet for tidligt. Nej, det økonomiske Genrejsningsarbejde er ikke endt, hvis man overforden nusiddende Regerings Politik overhovedet vilde tale om *Genrejsningsarbejde* — ja, jeg spørger, hvem der overhovedet kunde tænke sig at anvende den Betegnelse.

Det Forslag, som har Titelen „Forslag til Lov angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer“, omhandler to bestemte Industrier, hvis Forhold nu skildres i de sorteste Farver. Jeg genkalder i det høje Tings Erindring, at da Regeringen underkastede samtlige Industrier en Undersøgelse og afgav Beretning derom, en Industrieretning, som har været til dette Tings fortrolige Disposition, saa indeholdt denne Beretning ogsaa overfor de to Industrier, her er Tale om, den Paastand, at den megen Tale om, at disse to Industrier led under den fremmede faldende, synkende Valuta, var urigtig; og det var paa Grundlag af hele denne Industrieretning, at Regeringen den Gang tog sin Beslutning om intet som helst at foretage. Om den ene af disse Industrier foreligger der ikke blot den statistiske Fremstilling, som den højtærede Handelsminister henviste til — men ogsaa andre Udtalelser af Interesse —, f. Eks. fra Aktieselskabet M. Ballin & Sønner og Hertz' Skotøjsforretning en Beretning, aflagt af Formanden for denne Virksomhed, Landmandsbankens ene Direktør, Hr. Riis-Hansen. Paa Selskabets Generalforsamling var det, at Hr. Riis-Hansen udtalte følgende Ord: „Det tør vel haabes, at vor nationale Skotøjsindustri vil have Modstandskraft nok til at komme gennem den Krise, den for Tiden staar midt i. Men nægtes kan det ikke, at der allerede er tæret stærkt derpaa, og det er vanskeligt at fri sig for det Indtryk, at de, hvis Ansvar det er at tage Vare paa Landets Vel, ikke fuldt forstaar den Fare, der truer ikke blot Skotøjsindustrien, men dansk Industri i det hele taget. — Hvis Krisen fortsættes og intet gøres, turde Ansvaret blive tungere, end det kan bæres“. Se, denne Udtalelse fra Formanden i Aktieselskabet gjorde ikke noget større Indtryk paa Regeringen. Først den politiske Kombination af det ærede Medlem Hr. Holsteins Forhold og den nævnte højtærede Bankdirektørs Forhold kunde frembringe nærværende Forslag angaaende denne Industri.

Angaaende den anden Industri, Cigarindustrien, gør jeg opmærksom paa, at den højtærede Finansminister har paastaet, at den Beskatning, han gennemtrufede her paa Rigsdagen, vilde ved de Ændringer, han foreslog, hvor man gik bort fra Skattefrihed paa de billige Cigarer og den billige Tobak og lagde Skat paa disse, kunne redde den og beskæftige Arbejderne. Den Statistik, den højtærede Handelsminister nu har fremlagt, viser paa det klareste, i hvilken Grad det, Regeringen den Gang paastod, har savnet enhver virkelig Begrundelse, og det, vi fra vor Side sagde om dette Forhold da, har nu faaet sin fuldkomne Bekræftelse. Vi har ved mange Lejligheder her i Rigsdagen før talt om disse Forhold. Naar det er blevet sagt, at jeg var Tilhænger af Importforbud, har jeg for mit Vedkommende altid henvist til, at det, jeg mente, der burde forsøges overfor enkelte Industrier, var en Importregulering, og jeg citerede i den Anledning en Udtalelse fra samtlige Medlemmer af Den overordentlige Kommission den Gang, som gaar ud paa, at den overfor den da foreliggende Importoverflod ikke vilde gaa til Importforbud, men maatte foreslaa mere elastiske Forholdsregler og nævnte Importreguleringen. Den højtærede Indenrigsminister — han kan nu deltage i Diskussionen, hvis han ønsker det — har blandt andet talt til mig om en elastisk Importregulering og spottet mig, fordi jeg var Tilhænger af en *elastisk* Importregulering; jeg tør sige, at det her foreliggende Forslag vedrørende Skotøj og Cigarer med Hensyn til Elasticitet er mere elastisk, end jeg nogen Sinde har anset det nødvendigt for en Importregulering at være. Lad os en Gang se paa dette Forslag, hvad det er, Regeringen søger Bemyndigelse til. De to første Linier lyder saaledes: „Handelsministeren bemyndiges til i det Omfang, han maatte finde det paakrævet, at foreskrive, at Indførsel af Skotøj og Cigarer (Cigarillos) kun kan ske efter dertil meddelt Bevilling“. Handelsministeren bemyndiges til i det Omfang, han maatte finde det paakrævet! Det ærede Medlem Hr. Stauning har nævnt en tidligere Lov, som ofte har været paa Tale her i Tinget, Loven af 7. August 1914. Jeg skal ikke dvæle derved, jeg skal nøjes med at minde om, hvorledes man modtog Lovforslaget om en Regulering af Vareindførselen, som den daværende Handelsminister C. Hage fremsatte. Man sagde, at dette Lovforslag vilde lægge i en Komité's Haand Herredømmet over al